

Musée L

Wie ooit in de buurt komt van Louvain-la-Neuve, de locatie van de Franstalige universiteit die zich in de jaren 1970 afscheidde van de Leuvense universiteit, moet het *Musée L* bezoeken. Gevestigd in het vroegere bibliotheekgebouw (opgetrokken in *beton brut*) herbergt het een grote diversiteit van collecties: van klassieke Japanse prenten tot oude rekenmachines, van moderne schilderkunst tot producten van negentiende-eeuwse volksdevotie, van Middeleeuwse houten beelden (inclusief dat van Jezus op een ezeltje met wielletjes eronder) tot recente potloodtekeningen met nadruk op de grafische kwaliteiten. De collecties komen uit de archieven van de universiteit of zijn door allerlei kunstverzamelaars geschonken. Het is een fantastische ervaring om – in een prachtige ambiance – door eeuwen en culturen heen te kunnen wandelen, om te proeven welke overeenkomsten zich ondanks de afstand in tijd en ruimte aandienen, en om je te verwonderen over de breedte, hoogte en diepte van de menselijke creativiteit. Een museum als dit zou men een ‘ratjetoe’ kunnen noemen, maar die kwalificatie is hier helemaal niet aan de orde. Integendeel. Opstelling, presentatie en keuze leiden tot een harmonieus en tegelijk divers beeld – omvat en bijeengehouden door een bijzonder gebouw.

Ditzelfde besef deed ik op bij het overzien van de bijdragen in dit nummer. Prachtige, zeer verschillende praktijkbijdragen met een poëzieproject in de GGZ, filosoferen in de bajes, een filmgesprek in de eerste lijn, een casestudy met een herhaald ritueel bij iemand met dementie binnen de ouderenzorg. Daarbij komen de inspirerende beelden van Ludwig Volbeda die ons mee wil nemen in de gedichten en het gedachtengoed van Primo Levi. Dat alleen al laat een rijkdom van praktijken zien die ver- en bewondering voor de creativiteit van geestelijk verzorgers oproept. En dan zijn er de meer theoretische beschouwingen en evaluaties van onderzoek. Al deze beschouwingen en evaluaties proberen de praktijk, het domein, de methoden en de doelen van geestelijke verzorging te duiden. Job Smit die de vooronderstellingen van de Beroepsstandaard doorlicht op basis van zijn promotieonderzoek. Francesco Kortekaas en Jowien van der Zaag die een korte begeleidingsmethode voor mensen met kanker hebben ontworpen en evalueren. Myriam Braakhuis die in de spanning tussen relationele gerichtheid en concrete doelgerichtheid in geestelijke verzorging kiest voor professionele nabijheid. Peter Kortekaas die vanuit zijn praktijk van geestelijke begeleiding nadenkt over de basis en perspectieven daarvan. En Niels den Toom die verslag doet van zijn lopend onderzoek naar het effect van participeren door geestelijk verzorgers in onderzoek op hun professionaliteit. En dan zijn er nog de columns (Eric Bras en Floor van Orsouw) en het interview met Charlotte Molenaar die de bijzondere blik van geestelijk verzorgers presenteren.

Een rijke collectie, met dwarsverbindingen tussen werkvelden, werkwijzen en waarden. Een levend museum waarin de collectie voortdurend wordt aangepast, niet een museum waar de nadruk ligt op het verleden maar juist op vernieuwing, inspiratie en verwondering: Musée L, Museum Levendigheid, Museum Levensbeschouwing. Museum L.

Sjaak Körver, hoofdredacteur; tgvhofredacteur@vgvz.nl